

Sygn. akt V Uz 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie następującym :

Przewodniczący: **Sędzia SO Mariola Mastalerz**

Protokolant: asyst. sędz. E. G.

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.
o uznanie zdarzenia za wypadek przy pracy

na skutek zażalenia H. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 3 lutego 2014 roku, sygn. akt IV U 323/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 3 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wniosek wnioskodawcy H. K. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że na obecnym etapie postępowania udział adwokata nie jest konieczny. Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotowa sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym ani faktycznym. Ponadto wnioskodawca aktywnie uczestniczy w postępowaniu, składając wnioski procesowe i dowodowe, co świadczy o jego samodzielności.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł H. K. w dniu 17 lutego 2014 roku, nie formułując konkretnych zarzutów. W treści złożonego pisma wnioskodawca ponownie wnosił o przyznane mu pełnomocnika z urzędu wskazując, że obecnie przebywa w Zakładzie Karnym i nie jest obeznany z przepisami prawa. .

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego zawarte w zaskarżonym postanowieniu rozstrzygnięcie o odmowie ustanowienia adwokata z urzędu ocenić należy jako prawidłowe mimo, iż wskazana przez ten Sąd podstawa rozstrzygnięcia nie jest prawidłowa. Sąd Rejonowy wydając rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 117 § 6 i 4 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 18 kwietnia 2010 roku.

Natomiast ustawa z dnia 17 grudnia 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010r., Nr 7, poz. 45) wprowadziła w art. 117 k.p.c. gruntowne zmiany obowiązujące od dnia 19 kwietnia 2010 roku.

I tak zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym) osoba fizyczna, nie zwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. W myśl zaś § 5 wyżej powołanego przepisu sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych (art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz. U. z 2005 r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

W treści powyższych przepisów wynika, iż uwzględnienie wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego z urzędu uzależnione jest nie tylko od sytuacji majątkowej i osobistej wnioskodawcy ale także od ustalenia konieczności udziału pełnomocnika z urzędu.

Ze złożonego oświadczenia o stanie rodzinnym i majątkowym wynika, iż wnioskodawca otrzymuje rentę z tytułu niezdolności do pracy w wysokości 1086,60 złotych. Jest rozwiedziony, posiada trójkę pełnoletnich dzieci (najmłodszy syn ma 19 lat). Wnioskodawca obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w G.. Przewidywany termin końca kary określono na 9 sierpnia 2014 roku (k. 20) . Tym samym w ocenie Sądu kwota miesięcznych dochodów uzyskiwanych przez wnioskodawcę, pozwala na uiszczenie wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika bez uszczerbku o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie. Stanowisko to jest tym bardziej uzasadnione, jeśli się zważy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych stawki wynagrodzenia radcy prawnego (lub adwokata) są stosunkowo niewielkie, bowiem kształtują się w kwotach od 60 do 360 złotych (§ 12 ust. 2 w związku z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Zważyć również należy, iż wnioskodawca przebywa przecież w Zakładzie Karnym i obecnie nie ponosi żadnych kosztów utrzymania.

Zgodzić należy się również z Sądem Rejonowym, iż w sprawie nie występują okoliczności przemawiające za uznaniem, iż udział w postępowaniu adwokata (radcy prawnego) jest potrzebny.

Oceniając zasadność ustanowienia pełnomocnika z urzędu słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż w rozstrzyganej sprawie o potrzebie ustanowienia profesjonalnego pełnomocnika nie świadczą zarówno okoliczności odnoszące się do charakteru sprawy, jak i te które dotyczą osoby wnioskodawcy.

Należy się zgodzić, iż przedmiotowa sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym jak i faktycznym. Słusznie Sąd Rejonowy zauważył, iż wnioskodawca jak dotąd aktywnie uczestniczy w postępowaniu a treść wielu pism jakie składa do akt sprawy, nie budzi uzasadnionych wątpliwości Sądu Okręgowego co do tego, iż jest on osobą zdającą sobie sprawę z charakteru dochodzonych roszczeń i podejmującą świadome działania dla ich udowodnienia.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.